

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1508. usque ad annum 1513

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118456

§. 81. Prædecessoris exemplo novus Papa Gallis adversatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66433)

ablegat, qui ejus nomine declararet, Sæcul. XVI.
A.C. 1513.
quod Papa Prædecessorum suorum vesti-
giis minime inhærere cogitaret, sed po-
tius paternum animum omnibus exhibe-
re vellet, quamvis enim affectum, quo
Medicæa domus Galliarum Reges avita
fide veneratur, cum lacte suxisset, nec
tamen facere posset, ut sub primis statim
auspiciis Pontificatus sui, quo nonnisi uni-
co mense potiretur, Sedis Apostolicæ
foedera a suis Prædecessoribus inita vio-
laret, licet equidem Gallis plurimum fa-
veret, si tamen palam eorum partes se-
queretur, id inconsultum foret, cum sic
potissimorum Principum odium in se con-
citaturus esset, quam ob causam, in-
quiebat Cinthius, rogat Papa, ut tem-
poris necessitati, non mentis aversioni
adscriberet Rex, si is forte Mediolanen-
sium invasioni quovis pacto obsistere com-
pelleretur. Tandem Ludovicum precaba-
tur, ut literas, quibus eum a turbanda Ita-
liæ tranquillitate dehortaretur, æquo
ferret animo. Ludovicum cunctis Papæ
monitis exiguam fidem habuisse, ex iis,
quæ postmodum attentaverat, conjici-
mus.

§. LXXXI.

*Prædecessoris exemplo novus Papa
Gallis adversatur.*

Abs dubio Ludovicus sibi persuasum ha-
bebat,

Sæcul. XVI. bebat, quod Pontifices recens electi
A.C. 1513. non raro dignitatis accessione animum
 mutarent, ac Sedis Apostolicæ studiis, quæ sub diversis etiam Pontificibus ferme semper eadem sunt, abriperentur. Quinimo etiam Leo decimus in eo, quod præcipuum rei caput erat, haud absimilis Julio II. exstitit. Equidem non eodem utebatur agendi modo, per diversas tamen vias ad eundem collimabat finem, nimirum ad frangendam Gallorum potentiam: hinc sollicitabat Angliæ Regem, ut in Franciam irrumperet, precibusque repetitis Ferdinandum Arragoniæ Regem in Gallos concitabat. His Pontificis conatibus ipsa quoque adspirabat temporis opportunitas, quippe poenituit Ferdinandum pacti cum Ludovico foederis, atque ut illud impune, quoties luberet, violare posset, ambiguum vocem induciis insertam in rem suam vertebat, nam utrinque cautum erat, ut Galli suos foederatos, Hispani vero sacram Sedem ab induciarum lege exciperent. Ludovicus per sacram Sedem Curiam Romanam, ejusque, quos illa possideret, status indicari autumabat: Rex autem Catholicus ampliorem huic verbo sensum tribuens, *Sedis sacræ* nomine non modo Status, in quos jus Curiae Romanæ competeret, sed ipsas etiam intelligebat copias, quas tum alebat, aut in posterum conscriberet, adeo,

Lib. Frev.
an. 1513. &
1514. p. 71.
Raynald an.
1513. n. 57.

adeo, ut tunc si Leo X. ad tuendum Mediolani Ducatum eo exercitum mitteret, & Trimollius Pontificis copias hostiliter aggrederetur, Cardonnæ integrum esset, induciis minime violatis Papæ exercitum quocunque militari modo defendere.

Sæcul. XVI.
A.C. 1513.

Adeo pronum Ferdinandi animum excipiebat eventus non minus secundus, quo Papæ fiducia haud parum firmabatur; cum enim Leo conqueretur, quod a Rege Catholico sacræ Sedi Parma & Placentia fuissent ereptæ, Hieronymus Vicus Romæ Hispanorum Legatus hac super re ad Regem suum literas dedit, quibus acceptis Ferdinandus nulla mora Cardonnæ suo Neapolis Proregi injunxit, ut Sedi Apostolicæ Parmam & Placentiam sine moræ dispendio redderet, ac Pontifici significaret, Hispanos mox foederi accessuros, quamprimum innotuerit, quod Foederati copias ad Gallos expellendos necessarias Hispano exercitui jungere velint.

§. LXXXII.

Legatus a Maximiliano Sfortia ad Papam missus.

Interea temporis Hieronymus Moronus *Raynald. ad Maximiliani Sfortiæ Orator summum ann. 1513.* Pontificem adiit. Is erat vir rebus etiam diffi-